

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน
อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

๒๕ ม.๕ ตำบลแก้วแสน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช
โทร. ๐๗๕-๔๙๑๔๒๕ website <http://www.keawsan.go.th>

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน ในคราวการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ แล้วนั้น

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๗ และข้อ ๒๔ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสนต่อไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายคณิง ชูพงศ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน อำเภอหนองบัว จังหวัดนครราชสีมา

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่าง
ต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว
โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุก
ระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการ
พัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- ❖ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ❖ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ❖ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ❖ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ❖ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน
- ❖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ❖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ❖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ❖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ❖ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาคใต้ภาคฝั่งอ่าวไทย

แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

๘.๒.๒ เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๓ เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๘.๒.๔ เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

๘.๒.๕ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

๘.๓ เป้าหมาย

๘.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

๘.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๘.๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค
- ๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว เชิงอาหาร
- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
- ๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
- ๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๘.๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของ ประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร

๘.๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบัน เกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
- ๒) ยกกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
- ๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบ
- ๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

๘.๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

๘.๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

๘.๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway)

๒) พัฒนาประตูการท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route)

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products)

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities)

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี สงขลา)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
ฉบับทบทวน

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลางการเกษตร การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน และสังคมคุณภาพ”

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑

การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและการ
บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล
สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

แนวทางการพัฒนา

- ๑.๑.๑ บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล
สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิตขั้นต้น การวิจัย การแปรรูป
การหาช่องทางการตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต
รวมทั้งส่งเสริมการขับเคลื่อนในการเป็น Oil Palm City
- ๑.๑.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการประมง และปศุสัตว์ ให้ได้
มาตรฐานสากล ครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อ
สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน
- ๑.๑.๓ ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ ผลผลิตผลไม้
เศรษฐกิจ และส่งเสริมการปลูกพืชแบบผสมผสานของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒

การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาด ในสินค้า
และบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่าง
ประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๒.๑.๑ พัฒนาการค้า การลงทุนและพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
รวมทั้งส่งเสริมด้านการค้าชายแดน
- ๒.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดดิจิทัล
- ๒.๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนาด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจ
ภาคใต้

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓

การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๓.๑.๑ เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และสร้างเอกลักษณ์จากการท่องเที่ยว

๓.๑.๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัยแบบ Smart City Tourism รวมทั้งการท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตกรรม บันจวน ทรัพยากร ประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเลและรองรับ Thailand Riviera ในพื้นที่ภาคใต้

๓.๑.๓ พัฒนาระบบส่งเสริมดูแลสุขภาพ และระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ของนักท่องเที่ยว

๓.๑.๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

๓.๑.๕ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน บันจวน ทรัพยากร ประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๓.๑.๖ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในด้านองค์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๓.๑.๗ รวบรวมข้อมูล สารสนเทศ ด้านการท่องเที่ยวที่ครบทุกประเด็น

๓.๑.๘ พัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

๓.๑.๙ การพัฒนา Logistic เพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว อันดามัน อ่าวไทย และการท่องเที่ยวเมืองรอง

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔

การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๔.๑.๑ พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม โลจิสติกส์ รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๔.๑.๒ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและสรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืนของพลังงาน

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕

การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

- ๕.๑.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความยั่งยืน
- ๕.๑.๒ เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยง จากภัยพิบัติและสาธารณภัย
- ๕.๑.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน
- ๕.๑.๔ ส่งเสริมการบริหารผลกระทบจากการพัฒนา เพื่อความยั่งยืน
- ๕.๑.๕ พัฒนาศักยภาพประชาชนไปสู่สังคมคุณภาพ

แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๑. วิสัยทัศน์

“นครแห่งอารยธรรม น่ายุ่่น่าเทียะ การเกษตรและอุตสาหกรรมย้งยืน”

ค่านิยามวิสัยทัศน์

คำจากวิสัยทัศน์	หมายถึง
นครแห่งอารยธรรม	นครศรีธรรมราชเมืองที่มีความหลากหลายทางศาสนา พลเมืองอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีแหล่งบ่มเพาะบุคคลด้วยด้วยสถาบันการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และมีประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดอย่างยาวนาน
น่ายุ่่น่าเทียะ	เมืองที่ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นที่อยู่อาศัยชั้นดี และประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยดี ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นเมืองอาหารปลอดภัย เมืองสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมืองพลังงานสะอาด เมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างย้งยืน เมืองที่มีระบบสาธารณสุขปโภค ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศอย่างครบวงจร ระบบโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ประชาชนมีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี เป็นเมืองแห่งท่องเที่ยวที่อบอุ่น
การเกษตรและอุตสาหกรรมย้งยืน	นครศรีธรรมราชมีฐานเศรษฐกิจเข้มแข็งจากภายในจังหวัด เป็นแหล่งการผลิตทางการเกษตรที่มีความสมดุลของระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อม มุ่งเน้นการผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย มีมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่า ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และนำนวัตกรรม เทคโนโลยีอันทันสมัยมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกษตรกร ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช มีงาน อาชีพ รายได้ การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐาน การผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่อง ดิน น้ำ และระบบชลประทาน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินทำกิน เป็นเมืองที่เน้นการจัดการด้านการส่งเสริมการผลิตพืช สัตว์ ประมง การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ Smart Farmer การพัฒนาองค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็งการบริหารจัดการฟาร์มสู่ Smart Farm ระบบการวางแผนการผลิต เพื่อการสร้างมูลค่าผ่านการแปรรูปและ การพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ที่มีความย้งยืนและเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแปรรูปเพิ่มคุณค่า มูลค่าสินค้าเกษตรสร้างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการเกษตรคู่ขนานภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจเติบโตจากการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ นิเวศน์ป่าเขา และทางทะเล และการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา เศรษฐกิจจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เติบโต และแข่งขันได้

๒. จุดยืนการพัฒนาของจังหวัด

จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด และกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เมืองสืบสานศิลปวัฒนธรรม สงบสุข น่าเที่ยว
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

๓. เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ยกย่องมาตรฐานคุณภาพ
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๔. ประชาชนยึดหลักธรรมะในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๕. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

๔. ประเด็นการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมะ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์

“องค์กรหลักในการพัฒนา ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ภายใต้แนวคิด “หลักความพอเพียง” โดยอาศัยกรอบแนวทางจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาคใต้ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช และภารกิจ ๖ ด้าน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ มาตรา ๓๒ (๑) รวมทั้งได้ทบทวนจากยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจ

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้มีความรู้ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง การบริหารจัดการ การตลาด และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายเกษตรกร

๒. พัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และความต้องการของตลาด วิสาหกิจชุมชน สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิตด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ฯลฯ

๓. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตร และพลังงานทดแทน

๔. จัดให้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึงและพอเพียง

๕. พัฒนาทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยว บุคลากร ภาควิชาการ ตลาด ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัด

๖. ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ และพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๗. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยพัฒนาที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับองค์ความรู้ใหม่ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาความร่วมมือระหว่างนักวิชาการและชุมชน โดยให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับความต้องการภาคเศรษฐกิจชุมชน

๘. พัฒนาความเชื่อมโยงของระบบตลาด ระบบขนส่งและระบบโลจิสติกส์

เป้าหมายการพัฒนา

๑. รายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองเกษตรสมัยใหม่

๓. จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวติดอันดับของภาคใต้

๔. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมกับศักยภาพของจังหวัด โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุนของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

พันธกิจ

๑. พัฒนาพื้นที่ป่าและระบบนิเวศให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีระบบช่วยตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำ ระบบพยากรณ์และเตือนภัยน้ำแล้งและน้ำท่วม รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการน้ำเสีย

๓. ส่งเสริมให้มีมาตรการควบคุมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในชุมชน ให้อยู่ในขีดความสามารถรองรับของระบบนิเวศ

๔. ส่งเสริมการดำรงชีวิตตามวิถีไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมการบริโภคอย่างพอเพียงและยั่งยืน การสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน

๕. ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้านมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและประชาชน เสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกการจัดการขยะชุมชน ขยะอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะติดเชื้อ ส่งเสริมให้มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดและคัดแยกขยะในแหล่งกำเนิด สนับสนุนการสร้างธุรกิจจากขยะรีไซเคิล และสนับสนุนให้มีระบบเก็บขนและกำจัดขยะแบบรวมศูนย์

๖. เสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำจัด บำบัดมลพิษ ทั้งด้านวิชาการ บุคลากร และสร้างจิตสำนึกของชุมชนในการมีส่วนร่วมติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๗. ส่งเสริมสนับสนุนครัวเรือน ชุมชน ใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด

๘. ผลักดันให้มีระบบคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟูความหลากหลายของพันธุกรรมท้องถิ่น เพื่อรักษาปกป้องระบบนิเวศที่เชื่อมโยงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน ประชาชนมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขภายใต้คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

๒. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ครัวเรือน ชุมชน มีทางเลือกในการใช้พลังงาน และมีพลังงานใช้อย่างพอเพียง

๔. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

พันธกิจ

๑. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์ประกอบประชาสังคมให้มีศักยภาพเพื่อรองรับการพัฒนาในทุกด้าน

๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษา กระบวนการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม จัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างฉลาดเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

๓. สนับสนุนบุคลากรทางการศึกษาให้กับพื้นที่การศึกษาที่ขาดแคลน

๔. พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย พัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

๕. พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ส่งเสริมการบริหารจัดการแพทย์แผนไทย (แพทย์ทางเลือก) ทั้งในระดับชุมชนและสถานพยาบาล

๖. ป้องกัน ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด เพื่อลดจำนวนผู้เสพยาและผู้เกี่ยวข้องให้น้อยลง

๗. ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรงและป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อ เฝ้าระวังป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่

๘. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๙. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

๑๐. ส่งเสริมการทํานุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาพื้นที่ปลอดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชนและประชาชน และเผยแพร่สู่สังคมโลก

๑๑. สงเคราะห์และพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ มีอาชีพ มีงานทำ ได้รับการศึกษา

๑๒. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ชุมชน การจัดทำแผนแม่บทชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมชุมชนเกษตร อุตสาหกรรมชุมชน และสวัสดิการชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชน/เยาวชนมีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข

๒. ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา รวมทั้งมีอนามัยการเจริญพันธุ์ที่เหมาะสมในทุกช่วงวัย

๔. ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงระบบสุขภาพที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น และปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้ได้มาตรฐาน สะดวก ปลอดภัยอย่างทั่วถึง

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและครบถ้วนเพียงพอ

๓. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนา

๑. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และเชื่อมโยงกับระบบขนส่งอื่น รวมทั้งเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพทั่วถึงทุกพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

พันธกิจ

๑. ธรรมาภิบาลสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึก ค่านิยมตามหลักการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยและจิตสำนึกธรรมาภิบาลให้แก่เยาวชน ประชาชนทุกระดับ ทุกภาคส่วน

๒. พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส สนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรในการบริหารอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงระบบข้อมูลและรูปแบบการให้บริการประชาชน ลดขั้นตอนการทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๓. พัฒนาและส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการในระดับชุมชน ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน สนับสนุนระบบฐานข้อมูลกลางและระบบการติดตามประเมินผล

๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรองค์กรอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในการแก้ปัญหาและให้บริการประชาชน
๓. มีการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ และเพิ่มการมีส่วนร่วมของทุกภาคีในการพัฒนา

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม ด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“แก้วแสน เรียนรู้ น้อมอยู่ ยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
๒. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เส้นทางการคมนาคมได้มาตรฐานมีความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย พร้อมสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ระบบประปาหมู่บ้านมีการก่อสร้าง และบำรุงรักษา อย่างทั่วถึงและเพียงพอรวมทั้งมีแหล่งกักน้ำไว้ใช้หน้าแล้งอย่างเพียงพอ

๒. จัดการศึกษามีคุณภาพนำไปสู่การพัฒนา สังคมและท้องถิ่นชุมชนมีความเข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. ประชาชนมีสุขภาพดี และคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถพึ่งพาตนเองได้

๕. ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

๖. ส่งเสริมกลุ่มองค์กรทางสังคมให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น โดยการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมขององค์กรต่าง ๆ

๗. ราษฎรมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๘. สนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพแข็งแรง ทั้งทาง ร่างกายและจิตใจ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ห่างไกลจากยาเสพติด

๙. ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักศาสนา และอนุรักษ์สืบสาน ศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้คู่กับท้องถิ่น

๑๐. มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่เหมาะสมกับศักยภาพในพื้นที่

๑๑. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒. ครุภัณฑ์และชุมชนมีทางเลือกในการใช้พลังงานและมีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ

๑๓. การบริหารจัดการองค์กรมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนถนน ความคงทนที่เพิ่มขึ้น

๒. จำนวนแหล่งน้ำ ประปา ท่อระบายน้ำที่เพิ่มขึ้น

๓. ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้

๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของ ศพด.ทั้ง ๔ ศูนย์

๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

๖. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมหรือพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข

๗. จำนวนประชาชนที่ได้รับบริการรถพยาบาลฉุกเฉิน

๘. จำนวนกิจกรรมที่ได้ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดสวัสดิการกลุ่มผู้สูงอายุ , ผู้พิการ , ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๙. จำนวนของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ/สนับสนุนด้านการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน

๑๐. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม/พัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนในพื้นที่

๑๑. จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้ส่งเสริม/สนับสนุนงบประมาณ

๑๒. จำนวนกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย/เล่นกีฬา
๑๓. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นและภูมิปัญญา
๑๔. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมทานุบำรุงศาสนา เสริมสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงปรารถนาของไทย
๑๕. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริม/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๑๖. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครัวเรือน ชุมชนใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก
๑๗. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชน หมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
๑๘. จำนวนบุคลากรที่ได้รับอบรมเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้
๑๙. จำนวนครั้งในการดำเนินการจัดหาครุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานองค์กร

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้ไม่น้อยกว่าปีละ ๓ โครงการ
๒. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๑ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นและพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลแก้วแสนสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ครัวเรือนต่อปี
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐
๗. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๘. องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสนมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ราษฎรมีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและมีการใช้พลังงานทดแทน
๓. มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่เหมาะสมกับศักยภาพในพื้นที่
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ
๕. ส่งเสริม สนับสนุนให้ความรู้แก่ประชาชนและ แก่นนำสุขภาพในตำบลแก้วแสน ในเรื่องสุขภาพการรักษาสภาพชีวิต
๖. การจัดสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ช่วยเหลือ พัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ด้อยโอกาส และการปรับปรุงชุมชน ส่งเสริม สนับสนุน การป้องกัน การจัดระเบียบชุมชนและสังคมให้ชุมชนมีเข้มแข็ง

๗. พัฒนาการกีฬา เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกาย พร้อมทั้งจัดหาสถานที่ในการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน การทำนุบำรุง รักษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อยู่คู่กับชุมชนสืบไป

๘. พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน สะดวก ปลอดภัยอย่างทั่วถึง

๙. พัฒนาระบบสาธารณสุขโรคและระบบสาธารณสุขการขึ้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

๑๐. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

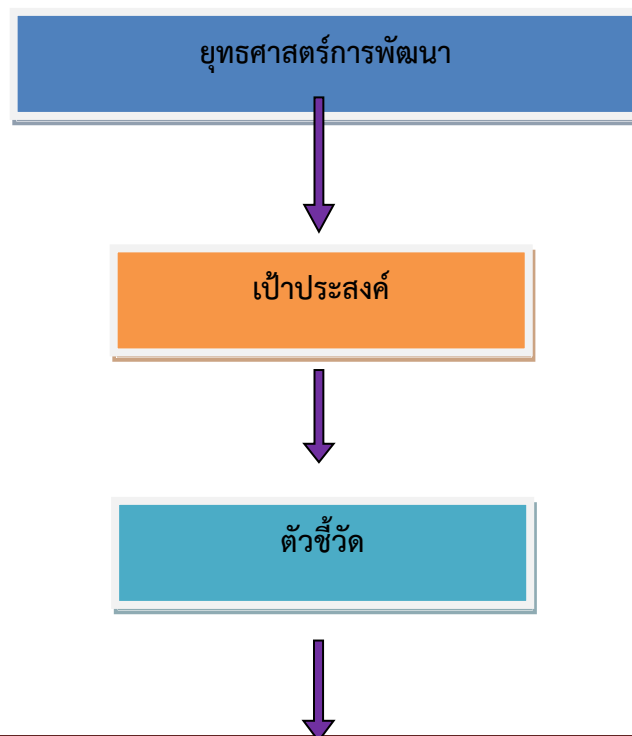
๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔) การจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน

๕) องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

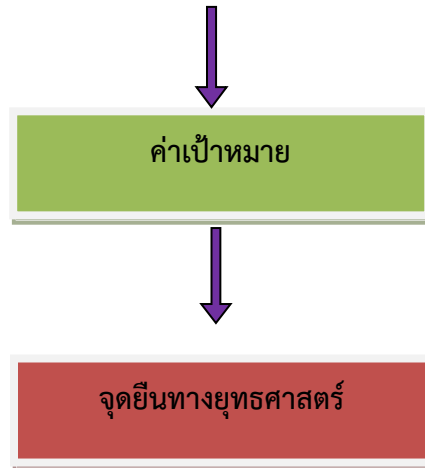
๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสนมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสนในปัจจุบัน เป็นการประเมิน โดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของตำบลแก้วแสน รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของตำบล อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของตำบลแก้วแสน ซึ่งเป็นการประเมินสถานการณ์ของตำบลแก้วแสนในปัจจุบันโดยสามารถจะตอบโจทย์ได้ว่า “แก้วแสน มีการพัฒนาอยู่จุดไหน” โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน ด้วยเทคนิค SWOT Analysis
การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Inside Out)

S = Strength (จุดแข็ง)	W = Weakness (จุดอ่อน)
S๑. ได้รับรางวัลจากการประเมินจากหน่วยงานภายนอก ระดับประเทศและระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง เช่น รางวัล อปท.ที่มีการบริหารจัดการที่ดี ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ จากคณะกรรมการกระจายอำนาจ , รางวัล อปท.ที่มีผลการปฏิบัติดีเด่น ด้านการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย จากจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น	W๑. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ไม่สามารถนำงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลหรือหน่วยงานอื่น ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ และโดยต้นทุนที่ เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น
S๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ความมุ่งมั่น เน้นการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ ยึดหลักการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	W๓. ยังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องการวางผังเมือง
S๓. องค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน มีภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็งจากทุกภาคส่วน มีการบูรณาการในการทำงานร่วมกับทุกภาคส่วน เพื่อนำการพัฒนา ปวงประชามีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลแก้วแสน	W๔. พนักงานที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาด้านต่าง ๆ ยังไม่เต็มประสิทธิภาพ
S๔. ไม่มีความขัดแย้งระหว่าง อบต.กับประชาชน ทำให้ไม่มีปัญหาในการพัฒนา	
S๕. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแก้วแสน ได้รับการส่งเสริม การพัฒนาศักยภาพในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตำบลแก้วแสนต่อไป	

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (Outside In)

O = Opportunity (โอกาส)	T = Threat (อุปสรรคหรือข้อจำกัด)
๐๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น	๓๑. การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในบางเรื่องยังไม่สามารถขับเคลื่อนให้ท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อนำมาบริหารจัดการเองได้
๐๒. นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานของท้องถิ่น เช่น การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านระบบสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุข การเกษตร ด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ทำให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามวัตถุประสงค์และความเรียบร้อย	๓๒. กฎ ระเบียบ การบริหารงาน มีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา ทำให้ภาระงานเพิ่มขึ้น และต้องปรับตัวเรียนรู้ให้เท่าทันอยู่เสมอ
๐๓. ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาคีเครือข่ายและหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง เช่น จากเทศบาลตำบลปริก จังหวัดสงขลา จากหน่วยงาน สสส. เพื่อมาขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ ในการพัฒนาประชาชนตำบลแก้วแสน	๓๓. มีการจัดสรรงบประมาณให้หลากหลายหน่วยงาน บางครั้งงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรน้อยเกินไปกับปัญหาความต้องการ
๐๔. มีการถ่ายโอนงาน งบประมาณ และบุคลากรลงสู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น	
๐๕. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากทั่วโลก มี การรณรงค์กันตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และระดับโลก	๓๔. การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพ ๓๕. ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้สึกรักท้องถิ่น ยังมีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน น้ำท่วมขังบนถนน	- ระบายน้ำ / ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขต อบต.	- มีคูหรือท่อระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตันและน้ำจะไม่ท่วมขังบนถนน
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและอบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม (ต่อ)	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภคอาหารที่ ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่ มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับ ความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่ อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยัง ไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำ ที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่ พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อใน ระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาด งบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่ พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณในการศึกษาเล่า เรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุ อยู่ตามลำพัง และรับการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการ ดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือ ในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๗) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้ เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมา บนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณจราจร เพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๘) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะ วิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วน ราชการ	- มีการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนละ ส่วนราชการ เช่น การติดตั้ง กล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและจับเหตุ ทะเลาะวิวาท

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลแก้งแสน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ มอนาคต
๒.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม (ต่อ)	๙) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกสืบทอดไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและมีปัญญาท้องถิ่น ถูกสืบทอดไปมาก	- ประชาชนในเขตอบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือ ปราชญ์ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก สืบทอดและคงอยู่สืบไป
๓. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการ ดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตอบต.	- ประชาชนสามารถวางแผน การดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตอบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการทำ กิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ใน การขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่ง รับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้าง งาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้างงานมาก ขึ้น
	๖) ในเขต อบต.ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต อบต.และส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็น น้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ใน การเกษตรและอุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขตอบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่น เพิ่มมากขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่ง กลิ่นเหม็นรบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่อบต.	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัด ขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ ส่งผลกระทบต่อชุมชน